

BÖSZÖRMÉNYI ZOLTÁN

MAJORANA A REGGELI FÉNYBEN

Fénygyíkok az illó légben,
zöld ágra ül a félelem,
a Nap könnyű, drága ékszer,
vézna remény meg sérelem.

A reggel vöröslő kárpit,
illatok derűje árad,
magával sodor és ámít,
gőzölög, sohasem fárad.

Lila, pöttyparázs a sáfrány,
átadja derűjét, rebben,
szirmán sétál majdnem árván
egy víg bogár, meg se retten.

A lapu fényes hátára
erős bogot köt az idő.
Felcsillan a tér márványa,
a kétely árnya nagyra nő.

